Ч. 225 Субота 8 (20) жовтня 1894. Рік IV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в Адміністрациї „Ґазети Львівскої“ і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цїлий рік зр. 2·40
на пів року зр. 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік зр. 5·40
на пів року зр. 2·70
на чверть року зр. 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Проєкт закона о мирових судиях.

Правительство предложило Палатї послів проєкт закона о установленю судиїв мирових, котрий містить в собі такі постанови:

§. 1. На внесенє сойму може бути розпорядженем міністерства справедливости перенесене виконуванє судівництва в дотичнім краю, або в поодиноких повітах чи громадах на мирових судиїв в слїдуючім обемі: 1) Розправи і засуди в справах о претенсиї маєткові, коли спорний предмет грішми, без дочисленя процентів і других побічних належитостий не переходить суми 40 корон, о скілько ті спори після загальних постанов судівничих належать перед суди повітові (міско-делеґовані); 2) під тими самими услівями — розправи і засуди в спорах о маєткові претенсиї, котрих предмет не представляє грошевої суми, скоро позовник обіцює ся в позві приняти відшкодованє грішми, сумою, не переступаючою 40 корон або, коли в позві ставить ся жаданє або звороту предмету спорного або відшкодованя не переступаючого 40 корон; 3) в виду сих претенсий виданє наказів заплати на основі упімнень, приниманє спротиву против наказів заплати і переведенє спонуканого сим дальшого поступованя; 4) призволенє екзекуциї движимостий (фантованє і оцїнка), коли внесенє на екзекуцию опирає ся на вироку або наказї заплати якогось мирового судиї, або на згодї, зробленій перед якимсь мировим судиєю; 5) накази тимчасової розпорядимости в спорах о власність в случаях, коли-б грозила небезпечність неправного ушкодженя, коли-б розходило ся о недопущенє насильства, або відверненя шкоди, котра не може бути назад повернена. Розпорядженє то мусить заразом докладно означити обем поодиноких мирово-судових округів.

§. 3. На внесенє репрезентациї громади можна розпорядженем міністерства справедливости позволити мировим судиям залагоджувати в громадї, де єсть осїдок тих судиїв, справи або поодинокі галузи тих справ, котрі належать до круга дїланя громадских урядів посередничаючих. Внесенє се потребує призволу Видїлу краєвого.

§. 4. Мирові судиї суть державними судиями, котрі виконують уряд судейский яко судиї поодинокі. Їх іменує на предложенє президента висшого суду краєвого міністер справедливости на час трох лїт. Они іменують ся для якогось певного округа, котрий може обмежати ся лиш на одну громаду, або обнимати кілька громад. Де суть самостійні обшари двірскі, може мирово-судейский округ обнимати один обшар або й кілька; так само можуть обшари двірскі бути сполучені з громадами в один мирово-судейский округ.

§. 5. Уряд мирового судиї єсть урядом почетним. Мировими судиями можуть бути іменовані всї ті особи, що скінчили 30 рік житя, уміють читати і писати і можуть бути вибирані до ради громадскої, або там, де суть самостійні обшари двірскі, суть уздібнені до правленя тими обшарами яко начальники обшарів двірских. О скілько вибір єсть зависимий від уплати якогось податку, може ся вимога при іменованю мирових судиїв бути поминена. Одна і та сама особа може бути кілька разів покликана на уряд мирового судиї. Нїхто не єсть обовязаний принимати уряд мирового судиї.

§. 6. Мирові судиї перед обнятєм свого уряду мають складати присягу перед президентом трибуналу судового першої інстанциї. При поновнім іменованю того самого мирового судиї вистане покликати ся на зложену вже раз присягу.

§. 7. Судейскі дїла мирових судиїв треба вести після постанов о судовім поступованю для судів повітових. Урядованє мирового судиї стоїть під надзором президента висшого суду краєвого.

§. 10. Розправи рішеня в спорних справах підпадаючих судиям мировим з виключенем всяких инших судів належать до того мирового судиї, в котрого окрузї запізваний єсть замешкалий або там перебуває. Справи спорні, котрі належать перед суд мировий, мають звичайні суди з уряду відкидати, скоро запізваний жиє або перебуває в громадї, для котрої єсть іменований мировий судия.

§. 13. Судиї мирові не обовязані оголошувати причин свого рішеня або виставляти на письмі видані ними вироки. Рекурси против ухвал і рішень мирових судиїв вносить ся до висшого суду краєвого.

§. 14. Жалоби неважности против вироку мирового судиї вносити не можна. Однакож сторона, невдоволена вироком може до вісїм днів, але не довше, зажадати переданя спорної справи дотичному звичайному судови. Се жаданє можна після волї сторони подати письменно або устно до протоколу у мирового судиї в дотичнім звичайнім судї. Через вчаснє внесенє такого жаданя тратить силу вирок мирового судиї. Коли-ж якась сторона уважає ся лиш покривдженою великими коштами процесу, визначеними вироком мирового су-

---

39)

Матій Сандорф.

(Повість Юлїя Верна).

(Дальше).

Тих обох, що вчера так славно програвали, ще не було в салях. Деякі грачі знали вже були на всїлякі способи шукати щастя, одні в рулетї, другі в „трант е каран“. Але зиск і страта якось вирівнували ся і не здавало ся, щоби ще раз показало ся таке „чудо“, як минувшого вечера.

Аж около третої години зайшли Сарканїй і Сіляс Торонталь до касина. Заким увійшли до саль, де відбуває ся гра, перейшли ся по підсїню, де цїкава публика звернула зараз на них свої очи. Люди споглядали на них, заступали їм дорогу та допитували ся, чи они й нинї задумують знову заводити борбу зі щастєм, котре їх вчера тілько коштувало. Деякі грачі з професиї мали велику охоту продати їм свої табелї, такі певні, що після них можна завсїгди виграти, але в сїй хвили годї було до них приступити. Банкір зі своїм, як би перепудженим лицем ледви ще видїв, що дїяло ся доокола него. Сарканїй дивив ся холоднїйше і здержаливійше доокола себе. У обох була на думцї лиш та хвиля, в котрій послїдний раз хотїли спробовати щастя.

Межи особами, що з такою цїкавостю приглядали ся їм, як би яким недужим або засудженим на смерть, був і якийсь чужий чоловік, що анї на хвильку не спускав їх з ока.

Був то молодий чоловік, лїт за двайцять і два або три, з делїкатними чертами лиця і хитрим виглядом, а таким острим носом, що его міг би всюди уткнути. Очи его, що ему чогось дуже живо бігали на всї боки, були закриті очицями, котрі ще з боку для охорони очий мали скла. Видко, що він мав при собі богато гроший готівкою, а може так удавав, бо заєдно держав руки в кишенях свого верхника; коли стояв, то ноги его стояли так, як в першій позициї до танцю. Він був одїтий прилично, хоч не після найновійшої моди, як той стрійкó, що дуже зважає на всю поверховність; ему може й не конче було вигідно в тій одежи, що дуже добре приставала ему до тїла.

Нїкого то й не подивує, коли скажемо, що то був не хто инший, лиш Поент Пескаде.

Там на дворі ждав на него Кап Матіфу.

Той, хто їх вислав на свій рахунок до сего раю або, як хто хоче, до сего пекла в державі Монако, був то доктор Антекірт.

Корабель, котрий їх вечером день перед тим привіз до берега під Монте Карльо, був „Електрік ч. 2“ з антекіртскої фльотилї.

Цїль тої подорожи до Монако була слїдуюча:

В два дни по тім, як привезли Карпену на кораблї „Феррато“, вивели его на остров і там мимо его опору, всадили до каземати. Там втікач з іспаньского президия зміркував незадовго, що він з одної вязницї дістав ся до другої. Замість належати до карної кольонїї під властию ґубернатора в Цевті, попав ся він не знаючи того, в руки доктора Антекірта. Де? сам би не міг того сказати. Чи він що зискав на тій змінї? Сам себе питав ся о то не без жури. Але впрочім був готов все робити, щоби якось поправити собі долю.

Коли отже сам доктор взяв его до протоколу, постановив собі від першого разу відповідати отверто на всї питаня.

Чи знав він Сіляса Торонталя і Сарканього?

Сіляса нї — але Сарканього знав — він з ним навіть від часу до часу сходив ся.

Чи Сарканїй стояв в звязи з Цїроном і его ватагою, коли она увихала ся в охрестностях Катанїї?

Стояв, бо Сарканього дожидали на Сицилї і він був би певно туди прийшов, коли-б тої похід, підчас котрого Цїроне погиб, не був так нещасливо закінчив ся.

Де перебуває тепер Сарканїй?

В Монте Карльо, коли вже не виїхав кудись з того міста, де проживав від якогось часу, і то мабуть разом з Сілясем Торонталем.

Більше не знав Карпена нїчого, але для доктора було й того досить, щоби розпочати новий похід.

дит, то може лиш внести рекурс против того до висшого суду краєвого.

(Конець буде.)

Перегляд політичний.

У Відни прийшло вчера до великих непокоїв і кровавої бійки межи робітниками а поліциєю. Коли по зборах робітників в т. зв. „Софіїних салях“, де відбували ся наради робітників в справах реформи виборчої, маса робітників пустилась до міста перед парлямент, сперла єї кінна полиция і тогди прийшло до кровавої бійки, серед котрої покалічено кількох робітників і одного поліцияна. Богато людий арештовано а спокій настав аж о 11 год. в ночи.

Зачувати, що Коло польске постановило голосувати против всїх кредитів на нїмецкі ґімназиї в місцевостях з мішаною людностию, скоро би нїмецка лївиця постановила голосувати против кредиту для словеньскої ґімназиї в Цилеї.

З царем щось вже дуже недобре. Після наспівших до Відня вістий стан здоровля царя мав дуже погіршити ся і він вже не поїде до Корфу, бо лїкарі боять ся, що він не перебуде подорожи морем. Вчера розійшлась навіть була чутка в Берлинї, що цар помер. До Köln. Ztg. доносять з Петербурга, що вся царска родина з'їзджає ся до Ливадиї. Кажуть також, що туди має приїхати княгиня Алїсия геска і перейде там на православиє, а відтак, на всякий случай ще перед 20 падолиста відбуде ся тихе єї вінчанє з царевичем.

Новинки.

Львів дня 19 жовтня.

— **Краєва Рада шкільна** ухвалила на засїданю з дня 15 жовтня: Перемінити від 1 падолиста 1894 1-клясові школи народні в Озерянах, Олеши і Загвіздю на 2-клясові. Затвердила вибір Ів. Лїсовского, управителя 2-клясової школи в Стратині, на представителя учительства до окружної шкільної ради в Рогатинї. Іменувала Стан. Стшешиньского молодшим учителем 2-кл. школи в Демни вижній коло Сколього, Ванду Майковску, мол. учителькою в Мшанї дільній. Іменувала Ант. Вайса суплентом в учительскій семинариї в Решові. Затвердила в учительстві при ґімназиях: Андр. Яґляра в Тарнові, кс. д-ра Брон. Каракульского в Решові, Стан. Маєрского у Львові.

— **Презенти** одержали в епархії львівскій: Вас. Кузьмич на Покрівцї, Ос. Бабій до Церковну і Мик. Курбас на Іломе.

— **Посьвячене нової церкви в Нущи**, золочівского повіта відбуло ся дня 7 жовтня с. р. Церков мурована, положена на краснім місци під лїсами, представляє дуже гарний вид. Місце під нову церков подарувала коляторка п. Каролина Вайсман, що крім своєї шестої части причинила ся дуже богато до будови церкви. Посьвячення довершив крилошанин о. Александер Бачиньский з зборівским деканом о. Евст. Клосевичем і оо. Теоф. Бородайкевичем парохом з Тростянця малого, Ів. Сподариком з Ярославич, Мих. Бараном з Бзовиці, Григ. Алиськевичем з Осташовець, Ос. Височаньским з Івачева, Дм. Бахталовским з Перепельник і яко діяконами оо.: Теоф. Петровским з Рикова і Володим. Кузьмою зі Стриївки. Народу зібрало ся на сє торжество до трех тисячів. В часї богослуженя сьпівав селяньский хор з Гарбузова, заснований ще о. Петром Богачевским, теперішним парохом у Вибодові. Проповідь виголосив о. Мариян Заячківский з Гарбузова. — Стара деревяна церковця, в котрій відправляли ся доси богослуженя, стоїть в Нущи вже від 206 лїт.

— **Місиї** відбули ся послїдними часами в Дулибах, ходорівского деканата, де єсть парохом о. Кирило Фациєвич і в місточку Сколїм, де парохом єсть о. Володимир Мартинків. В Дулибах взяло участь в сїм торжестві кільканацять греко-кат. сьвященників, між ними трех оо. Василиян, один з Бучача а два зі Львова, також велике число місцевого і доохрестного народа, з котрого около 1000 душ сповідало ся і причащало ся. Також в Сколїм місия, що зачала ся дня 13 жовтня, удала ся гарно.

— **Виграні предмети** на льотериї вистави краєвої будуть видавані від 20 жовтня до 5 грудня що день від години 9-ої до 12-ої перед полуднем у Львові при ул. Ягайліньскій ч. 15. Виграні льоси треба присилати в рекомендованих листах до бюра краєвої вистави (ул. Ягайлоньска ч. 15), а виграні будуть висилані на кошт виигравших. — Кажуть, що 60.000 зр. мало виграти Товариство ощадности жінок ческих у Празї.

— **Брат застрілив брата.** Сю нещасну подїю у Пресшбурзї описують тепер газети докладнійше. Були два брати Оскар і Емерик. Ос[кар] мав 14 років, а Емерик 17. Минувшої неділ[і] мати Кавц, вдова по шлюсарі, пішла до цер[кви], а чоловік, що у них жив, пішов на прохід. [Ли]шили ся хлопцї дома і стали збиткувати. Зай[шли] до хати того пана, що у них мешкав, і та[м в] кутику молодший брат Оскар замітив кара[бін]. То всї знають, які хлопцї цікаві до всяких стрі[лив] та пістолетів. Коли того нема, то з ключа ст[рі]ляють, аби тілько пукало добре. Взяв Оскар [ка]рабін в руки, а Емерик став ним командирув[ати] як вояком. Крикнув: Legt an! Feuer! — а Ос[кар] примірив ся і стрілив. Карабін був набитий сі[ка]ним оловом, і хоч каслї були обвиті клоч[чям] карабін таки вистрілив. Наслїдки вистрілу б[ули] страшні. Хлопцеви прорвав набій шию і він [по] кількох хвиль сконав у калужи власної кро[ви]. Гук від вистрілу чули люди і на улици. Прибі[гли] до хати, та ледви здержали Оскара, котрий хо[тів] вискочити вікном, щоби убити себе. Дали зн[ати] матери до церкви, она прийшла — і можна с[обі] подумати, що з нею діяло ся, коли застала [од]ного сина застріленого, а другого не при памя[ти]. Оскар все повтаряв, що то він убийник і [що] жити не хоче. Хотів собі підрізати горло, [але] якось его спинили. Всякі пригоди бувають [на] сьвітї божім.

— **Украв дївчину.** Кажуть, що дуже дав[но] був звичай, красти дївчину собі на жінку. [Той] звичай ще й доси не перевів ся, бо от з Аграм[у] доносять о такій подїї. Робітник лїсний Ми[ло] Марич з МалогоГрадця в Беслиначу коло Гли[ни] вже собі не молодий, бо пів сотнї лїт ему м[и]нуло, украв в білий день 17-лїтну дївчину. Гр[о]мада хотїла відбити дївчину, але Марич ст[ав] грозити острим оружієм, завіз дївчину до сво[єї] хати і жиє собі тепер з нею.

— **В дорозї на весїлє** сестри стріти[ла] 17-лїтного хлопця з Новоселиці, Івана Дяка, не[] щасна пригода. Він їхав верхом і віз букет цьві[] тів з собою, коли нараз кінь сполошив ся, ск[ин]нув его і ударив в груди так сильно, що н[а] місци вбив его.

— **Похорон горівки.** В Садові, присїлку Се[] летина на Буковинї, відбув ся незвичайний п[о]хорон. Зібрала ся цїла громада людий з се[ла] і околиці хоронити горівку. Притім був і сья[щ]щеник православний. Люди викопали вели[кий] гріб і поставили там фляшку горівки. Від [] кількох селян промавляло так жалібно, що де[хто] плакав ревними сльозами, не знати лише, чи [з] смутку, чи з радости. Гріб засипано, поставле[но] хрест на могилї, а сьвященик закляв всїх пова[ж]но, щоби горівки не пили. Похорон сей сьмішни[й], але гадка розумна.

Розуміє ся, що Іспанцеви то й на думку не прийшло, який інтерес мав доктор в тім, щоби заставити его втікати з Цевти і дістати его в свої руки, а тим менше, що той, котрий его випитував, знав дуже добре о тім, що він зрадив Андрия Феррата. Він навіть не знав, що Люїджі єсть сином рибака з Ровіня. Арештанта пильнували в казематї далеко острійше, як в Цевтї. Єму не вільно було з ніким сходити ся аж до того дня, коли мала порішити ся его судьба.

Отже з тих трох зрадників, що стали ся причиною кровавого кінця триєстиньского заговору, був вже тепер один в руках доктора. Треба ще було зловити тамтих двох других, а Карпена сам сказав, де можна би їх відшукати.

Позаяк Сіляс Торонталь знав доктора, а Петра знав і Сіляс і Сарканїй, то уважали они за відповідне виступити аж тогди, коли-б то могло мати якийсь успіх. Тепер, коли віднайшли ся знову слїди обох спільників, була річ дуже важна не спускати їх з ока доти, доки би обставини не дозволили взяти ся до них на добре.

Длятого то вислано до Монака Поента Пескадого, щоби він всюди за ними ходив, а Капа Матіфу, щоби станув ему в помочи сильною рукою, коли-б того було потреба; доктор, Петро і Люїджі мали приїхати туди на „Ферраті“ аж тогди, коли-б прийшла відповідна до того пора.

Оба приятелї, приїхавши в ночи, взяли ся зараз до роботи. Вишукати готель, в котрім проживали Сіляс Торонталь і Сарканїй, не було для них трудно. Підчас коли Кап Матіфу, чекаючи вечера, проходжував ся в околици, стояв Поент Пескаде на засїдці і видів, як оба спільника вийшли кудись о першій годині зполудня. Єму здавало ся, як коли-б банкір був чогось дуже прибитий і мало говорив, але за то Сарканїй щось дуже живо з ним розмавляв. Поент Пескаде довідав ся перед полуднем о тім, що стало ся вечером день перед тим в салях касина в Монте Карльо, значить ся о тій грі, котрої жертвою стали ся многі грачі, а межи ними особливо Сіляс Торонталь і Сарканїй. З того здогадував ся він, що розмова очевидно дотикала сеї нещасливої подїї. А що він крім того довідав ся, що оба грачі в послїдних часах програли значні гроші, то висновував з того, що їм певно вже не стає гроший і длятого певно надійде хвиля, в котрій доктор буде міг виступити.

О тім всім, що довідав ся, післав він зараз рано звістку телеграфом до Ля Валетти на Мальті, а звідти передали єї окремим дротом борзенько на Антекірту.

Коли Сарканїй і Сіляс Торонталь увійшли на підсїнє касина, прийшов Поент Пескаде й собі за ними; коли они переступили через поріг до саль рулетових, зайшов і він туди також.

Була як-раз третя година зполудня. Гра починала оживляти ся. Банкір і его товариш перейшли ся насамперед по салях. Постояли якийсь час коло столів, де відбувала ся гра, дивили ся, як другі грають, але самі не грали.

Поент Пескаде зацїкавлений ходив то сюди, то туди, але не спускав їх обох з ока. Щоби тим менше звертати на себе їх ува[ги], кинув і сам кілька штук по пять франків [на] рулетову переділку; розуміє ся, що їх прогр[ав], але з дивною холоднокровностию. Чому він [не] послухав ради одного дуже заслуженого гр[ача] в професиї, котрий сказав до него:

„Коли хтось хоче мати в грі щасте, [мій] панонську, то нехай не ставить на малі, [а] відразу на великі нумери. В тім то й ц[іла] штука!“

Била четверта година, коли Сарканїй і [Сі]ляс Торонталь подумали собі, що прийшла в[же] й на них пора брати ся до гри. При од[нім] столї рулетовім було кілька місць порожн[іх]. Оба сїли собі там один коло другого. Про[во]дир гри побачив зараз доокола себе повно г[ра]чів і таких, що приглядали ся з цікавости, [як] будуть відгравати ся оба грачі, котрі мин[у]шого вечера так дуже прославили ся тим, [що] програли великі гроші.

Розуміє ся, що Поент Пескаде висун[ув] ся аж на сам перед поміж цікавими, а й [він] певно так само, як і другі, був дуже цікав[ий] знати, кому тепер послужить щасте.

Зразу, через одну годину, щасте їх [ані] неконче покидало, анї неконче їм сприя[ло]. Щоби лїпше користати із щастя, грали ко[ж]дий окремо, сам про себе, і уживали всїля[ких] способів. Межи четвертою а шестою годин[ою] щасте їм найбільше сприяло. Виграли [бу]кілька разів найвисші ставки на всї нумери, [що] на рулетї значить то шість тисячів франків.

Сілясови Торонталеви аж руки дрож[али], коли він витягав їх понад зеленим сукном [кла]дучи свою ставку, або коли загортав золото

Господарство, промисл і торговля.

Тягненє льосів на виставі

відбуло ся, як звістно, дня 16 с. м. вечером в гали музичній. На естраді стояли столи для комісиї, при котрих засіли: члени дирекциї вистави, члени комісиї льотерийної, управитель уряду льотерийного з урядниками, субститут нотариятский п. Раставецкий, делеґат в Намістництва і чотири сьвідки. До тягненя спроваджено чотирох вихованків заведеня глухонімих. По сконстатованю комісиєю печаток нотаря і управителя заряду льотерийного, почало ся льосованє. Льоси поділено на 6.000 серий, а кожда серия мiєтить 100 нумерів. Льосовано насамперед серії, відтак нумери, а вкінци картки з зазначенєм вартости виграних. Льосованє тревало від години 8 до 11-ої. Льосованє відбуває ся в такий спосіб, що суть три скляні бубни, в котрих льоси перемішує ся, а хлопці їх витягають голими руками, показують людям і передають комісиї. Комісия відчитує в голос числа і записує їх.

Результат льосованя був такий:

Головна виграна вартости 60.000 зр. припала на серию 4571 ч. 27.

Виграна вартости 10.000 припала на с. 4772 ч. 44, 5.000 зр. с. 3327 ч. 24, 2.000 зр. с. 4919 ч. 60;

по 1.000 зр. виграли: с. 735 ч. 29, с. 4653 ч. 23;

по 500 зр. виграли: с. 523 ч. 87, с. 2120 ч. 20, с. 2277 ч. 30, с. 2736 ч. 11, с. 3017 ч. 38, с. 3883 ч. 56, с. 4778 ч. 1, с. 5564 ч. 53;

по 400 зр. виграли: с. 2429 ч. 80, с. 2632 ч. 11, с. 2687 ч. 1, с. 2719 ч. 52, с. 3202 ч. 38, с. 4507 ч. 58, с. 4466 ч. 33, с. 5490 ч. 22, с. 5499 ч. 9, с. 5513 ч. 83;

по 300 зр. виграли: с. 230 ч. 98, с. 650 ч. 35, с. 2026 ч. 18, с. 2191 ч. 29, с. 2845 ч. 29, с. 2931 ч. 71, с. 4206 ч. 65, с. 4789 ч. 12, с. 4999 ч. 15, с. 5297 ч. 41;

по 250 зр. виграли: с. 409 ч. 30, с. 867 ч. 39, с. 953 ч. 50, с. 1962 ч. 1, с. 2041 ч. 3, с. 2837 ч. 68, с. 3763 ч. 77, с. 4076 ч. 96, с. 5430 ч. 100, с. 5431 ч. 27;

по 200 зр. виграли: с. 313 ч. 8, с. 905 ч. 23, с. 1774 ч. 16, с. 2377 ч. 77, с. 2417 ч. 15, с. 2552 ч. 12, с. 2765 ч. 71, с. 3769 ч. 54, с. 5669 ч. 5, с. 5914 ч. 60;

по 150 зр. виграли: с. 262 ч. 45, с. 544 ч. 80, с. 1041 ч. 44, с. 1096 ч. 99, с. 1921 ч. 95, с. 2561 ч. 86, с. 3298 ч. 55, с. 4931 ч. 51, с. 5982 ч. 78, с. 745 ч. 80;

по 100 зр. виграли: серия 35 ч. 92, с. 359 ч. 100, с. 969 ч. 41, с. 1205 ч. 99, с. 1649 ч. 7, с. 1927 ч. 25, с. 2175 ч. 15, с. 2229 ч. 61, с. 2400 ч. 51, с. 2515 ч. 56, с. 2812 ч. 34, с. 3257 ч. 88, с. 4003 ч. 49, с. 4116 ч. 63, с. 4246 ч. 36, с. 4303 ч. 85, с. 4327 ч. 38, с. 4702 ч. 53, с. 4979 ч. 88, с. 4980 ч. 100;

по 50 зр. виграли: серия 21 ч. 93, с. 53, ч. 16, с 186, ч. 64, с. 198 ч. 15, с. 227 ч 88, с. 376 ч. 60, с. 655 ч 10, с. 739 ч. 70, с. 838 ч. 44, с. 893 ч. 60. с. 934 ч. 58, с 1192, ч 30, с. 1243 ч. 23, с. 1302 ч 64, с. 1413 ч. 60, с. 1439 ч. 37, с. 1695 ч 51, с. 1931 ч. 73, с. 1955 ч. 53. с. 2040 ч 78, с. 2211 ч. 37, с. 2339 ч. 85, с. 2578 ч. 54, с 2662 ч. 9, с. 2669 ч. 31, с. 2898 ч. 24, с. 3016 ч. 38, с. 3109 ч. 68, с. 3261 ч. 86, с. 3412 ч. 60, с. 3488 ч. 16, с. 3652 ч. 10, с. 4258 ч. 37, с. 4629 ч. 32, с. 5049 ч 94, с. 5239 ч. 81, с. 5490 ч. 59, с. 5659 ч. 44, с 5867 ч 21, с. 5868 ч. 56;

по 20 зр. виграли: серия 93 ч. 10, с. 127 ч. 89, серия 193 ч. 70, с. 218 ч. 65, с. 233 ч. 31, серия 282 ч. 84, с. 357 ч. 96, с. 412 ч. 35, серия 526 ч. 7, с. 593 ч. 57, с. 655 ч. 86, с. 755 ч 17, с. 896 ч. 100, с. 946 ч. 17 с. 1026 ч. 47, с. 1048 ч 10. с. 1241 ч. 53, с. 1246 ч. 86, с. 1280 ч 28, с. 1412 ч. 33, с. 1432 ч. 99, с. 1485 ч. 76, с. 1537 ч. 24, с. 1690 ч. 45, с. 1695 ч 1, с. 1728 ч. 39. с 1853 ч. 64, с. 1869 ч. 50, с. 1879 ч 51, с. 1919 ч. 47, с. 2214 ч. 30, с. 2231 ч. 19. с, 2270 ч. 25, с. 2291 ч. 19, с. 2315 ч 33, с. 2386 ч. 58, с. 2394 ч. 55 с. 2418 ч. 51. с. 2421 ч. 69, с. 2512 ч 75, с 2541 ч. 82, с. 2733 ч. 82, с. 2745 ч 26, с. 2819 ч 59, с. 2824 ч. 90, с. 2976 ч. 84, с. 3027 ч. 59. с, 3052 ч. 90, с 3116 ч. 77, с 3240 ч 17. с. 3322 ч. 98, с. 3339 ч. 59, с. 3374 ч. 72, с. 3403 ч 74, с. 3529 ч 11, с. 3621 ч. 38. с. 3643 ч. 71, с. 3749 ч. 84. с. 3773 ч. 12, с. 3830 ч. 47, с. 3929 ч 50. с. 3927 ч 97, с. 3948 ч. 50, с. 3969 ч 16 с. 3996 ч 12. с. 4021 ч 28, с 4048 ч. 30, с 4125 ч 55, с. 4125 ч. 61, с. 4201 ч 71, с. 4208 ч. 30, с. 4210 ч. 20, с. 4253 ч. 28, с. 4287 ч. 37, с. 4318 ч. 1, с. 4623 ч 91, с. 4431 ч. 69, с. 4492 ч 33, с. 4654 ч. 76, с. 4724 ч. 88, с. 4746 ч. 3, с 4817 ч 24, с. 4914 ч. 23, с. 4920 ч. 16, с. 4949 ч 74, с. 4994 ч 39. с 5001 ч. 18, с. 5032 ч. 66. с. 5112 ч. 40, с. 5432 ч. 60, с. 5484 ч 17, с. 5496 ч. 85, с. 5532 ч. 17, с 5666 ч 84, с. 5679 ч. 77, с 5908 ч. 88, с. 5951 ч. 50, с. 5955 ч. 96.

по 10 зр. (ч. від 1—25) серия 118 224 1133 1182 1348 1495 1572 1865 1983 2022 2108 2663 2704 3016 3202 3178 4024 5617;

(ч. 26—50) серия 127 480 510 710 729 800 966 1042 1363 1620 1679 2586 2602 2764 3495 3647 3665 5086;

(ч. 51—75) серия 499 680 769 788 1089 1383 1526 1751 1807 2261 2268 2508 2538 3409 3690 3737 4016 4897;

(ч. 76—100) серия 251 587 682 1466 1476 2465 2644 2834 3196 3267 3503 3638 3912 4613 4840 5093 5446 5818;

Льосованє тягнуло ся майже до пів до 12-ої в ночи. Для Галичини оно випало дуже некористно. Головна виграна і взагалі більші виграні припали на серії цифрово висші понад 2000, продані за границею, а не в нашім краю. Загалом було 6000 серий по 100 льосів; отже серії від 1—2000 або 200.000 льосів призначено на продаж в краю, а серії від 2000 до 6000 (400.000 льосів) вислано на продаж за границю, до Угорщини, Чехії, Німеччини, Італії і т. д. Льос, що виграв 60.000 зр., має бути в Празї. Коли льос неспроданий виграв, то в половині припадає для самої вистави.

ТЕЛЄҐРАМИ.

Відень 19 жовтня. Клюб сполученої лївиці німецкої постановив вчера голосувати на нинїшнім засїданю Палати послів за внесенєм пос. Пернерсторфера в справі реформи виборчої і визначив пос. Прадого на бесїдника.

Берлин 19 жовтня. Вчера відбуло ся перед памятником Фридриха великого посьвященє 132 нових хоругов войскових. Цїсарева і сербский король приглядали ся сему торжеству з балькона.

Льондон 19 жовтня. В Тієн-тсіні розійшлась чутка, що 15 с. м. прийшло на північ від ріки Ялу до великої битви межи хіньскою а японьскою армією, але точних вістий о сїй битві ще нема.

Петербург 19 жовтня. До вчера вечера 7 год. в стані здоровля царя не настала ніяка зміна. Сподїваютъ ся тут кождої хвилї обнятя реґентиї царевичем.

банкноти, таки майже зпід кочержечки крупера[1]).

Сарканій був все спокійний, анї трошечки не дав по собі пізнати, що в нім дїяло ся. Лиш від часу до часу кинув оком на свого товариша, додаючи єму охоти, а то Сіллясеви Торонталеви щастє доси найбільше сприяло.

Поент Пескаде все-таки не спускав їх обох з ока, хоч єму вже аж в голові крутило ся, від того вічного суваня золотом та банкнотами. Він лиш думав собі, чи буде у них на стілько розуму, щоби в догідній порі перестати грати і задержати ту величезну суму гроший, яка призбирала ся вже під їх руками.

Відтак прийшло єму на гадку, що коли-б Сарканій і Сіляс Торонталь були дійстно настілько розумні — о чім він впрочім сумнївав ся — то може покинули би Монте Карльо і втекли десь в яку закутину Европи, де би їх знову треба було шукати. Коли-б знов мали досить гроший, то докторови не так легко прийшлось би дістати їх в свої руки.

Таки лїпше — сказав він сам до себе — щоби они зовсім зруйнували ся, а я би дуже ошибав ся, коли-б думав, що той падлюка Сарканій в тих людий, що готові в догідній порі перестати грати.

Але яка там і не була гадка та надія у Поента Пескадого, щастє таки не покидало обох спільників. Три рази були би розбили банк, коли-б проводир гри не випросив був собі по двайцять тисячів франків.

Отто-ж то було зворушенє серед тих, що приглядали ся сїй грі! Більша часть з них держала сторону грачів. Хиба-ж то їм не належало ся відограти ті гроші, які у них забрала адміністрация тамтого вечера?

Коли о пів до семої Сіляс Торонталь і Сарканій відступили від гри, загорнули красну суму виграних гроший: двайцять тисячів люйдорів[2]). Они встали із своїх місць та відступили ся від рулетового стола. Сіляс Торонталь ступав непевним кроком, як коли-б був трохи підпитий — єму крутило ся в голові від великого роздразненя і утоми мозку. Єго без чутя товариш пильнував єго, бо не міг ще напевно знати, чи Торонталя не возьме охота втїкати з тими в потї чола заробленими кілька сот тисячами франків і так вирвати ся зпід єго власти.

Оба не говорячи до себе анї слова перейшли через присїнок, зійшли відтак з підсїня на долину і пустились до свого готелю.

Поент Пескаде пішов здалека за ними.

(Дальше буде).

[1]) При рулетї чи при якій иншій грі в Монте Карльо мусить кождий грач добре уважати на свої гроші і борзо згортати суму, котру виграє, бо коли не уважає, то загорне їх єму, нїби „нехотячи", або таки сам крупер своєю кочержечкою, або перший лїпший сусід. А ті сусіди бувають всїлякі, бо до гри стають побіч великих панів і богачів, найбільші дурисьвіти і злодії; там іде все в суміш і треба не лиш при столї уважати добре, але й взагалї добре держати ся за кишенї.

[2]) Люйдор, давна золота монета францускa, нинї штука по 20 франків золотом, а франк то само, що нинї у нас корона, значить ся 50 кр

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1894, після львівск. год.

Відходять до

	Поспішний		Особовий			
Кракова	3·00	10·46	5·26	11·11	7·31	—
Підволочиск	6·44	3·20	10·16	11·11	—	—
Підвол. Підзам.	6·58	3·32	10·40	11·33	—	—
Черновець	6·51	—	10·51	3·31	11·06	—
Стрия	—	—	10·26	7·21	3·41	7·46
Белзця	—	—	9·56	7·21	—	—

Приходять з

Кракова	3·08	6·01	6·46	9·36	9·36	—
Підволочиск	2·48	10·06	6·21	9·46	—	—
Підвол. Підзам.	2·34	9·49	9·21	5·55	—	—
Черновець	10·16	—	7·11	8.13	1·03	—
Стрия	—	—	9·23	9·10	12·46	2·38
Белзця	—	—	8·24	5·21	—	—

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Час подаємо після годинника львівского він різнить ся о 35 мінут від середно-европейского (зелїзничого): коли на зелїзници 12 год., то на львівскім годиннику 12 год. і 35 мін.

За редакцию відповідає **Адам Креховецкий**.

ІНСЕРАТИ.

С. Спітцер у Відни

поручає

Товари камінні і шамотові.

Плити білі і кольорові. — Насади коминкові. Комплетні уряджeня для стаєн і обор.

На жаданє висилаємо катальоґи.

Заступники для **Галичини і Буковини**

Гамель і Файґель

у ЛЬВОВІ, улиця Коперніка число 21.

Урядовий вказ виграних льосів при тягненю Льотериї загальної Вистави краєвої у Львові 1894 р. висилає по надісланю 10 кр. франко бюро дневників і оголошень Людвика Пльона, Львів. 81

Бюро дневників і оголошень

Л. ПЛЬОНА

у Львові

улиця Кароля Людвика ч. 9.

приймає

абонамент на всі дневники

по цінах оригінальних.

ВІДЕНЬСКА ФАБРИКА АМАЛІІ

поручає

найновійше патентоване начинє кухонне з вні ґальванїчно нікльоване, у внутрі повлечене чистою і дуже тревалою емалїєю.

До набутя у Івана Шумана у Львові

площа Бернардиньска і у всїх більших торговлях зелїза.

С. Кельсен у Відни

поручає

Кльосети з перепливом води і без того. — Рури кльосетові. — Каналові насади з патентовим замкненєм. — Збірники на воду. — Комплетні уряджeня купелеві. — Вентілятори. — Прибори до водотягів, як також рури ляні і ковані. — Помпи, фонтани і всякі арматури.

Заступники для ГАЛИЧИНИ і БУКОВИНИ

Львів ГАМЕЛЬ і ФАЙГЕЛЬ Коперніка 21.

На жаданє висилає ся катальоґи.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.